

Protokol, ktorým sa mení a dopĺňa Európsky dohovor o potlačovaní terorizmu

Členské štáty Rady Európy, ktoré podpísali tento protokol,

majúc na zreteli Deklaráciu Výboru ministrov Rady Európy z 12. septembra 2001 a jeho Rozhodnutie z 21. septembra 2001 o boji proti medzinárodnému terorizmu a Vilňuskú deklaráciu o regionálnej spolupráci a upevnení demokratickej stability vo Väčšej Európe, prijatú Výborom ministrov na jeho 110. schôdzi vo Vilňuse 03. mája 2002;

majúc na zreteli Odporúčanie Parlamentného zhromaždenia Rady Európy 1550 (2002) o boji proti terorizmu a úcte k ľudským právam;

majúc na zreteli Rezolúciu Valného zhromaždenia Organizácie spojených národov A/RES/51/210 o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu a pripojenú Deklaráciu dopĺňujúcu Deklaráciu o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu z roku 1994 a jej Rezolúciu A/RES/49/60 o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu a Deklaráciu o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu, ktoré sú k nim pripojené;

prajúc si posilniť boj proti terorizmu rešpektujúc pritom ľudské práva a berúc do úvahy Smernice o ľudských právach a boji proti terorizmu prijaté Výborom ministrov Rady Európy 11. júla 2002;

zvažujúc, že na tento účel by bolo vhodné doplniť Európsky dohovor o potlačovaní terorizmu (ETS č. 90) otvorený na podpis v Štrasburgu dňa 27. januára 1977, ďalej len „Dohovor“;

zvažujúc, že by bolo vhodné aktualizovať zoznam medzinárodných dohovorov v článku 1 Dohovoru a zabezpečiť zjednodušený postup pri jeho ďalších aktualizáciách, ak to bude potrebné;

zvažujúc, že by bolo vhodné posilniť skúmanie implementácie Dohovoru;

zvažujúc, že by bolo vhodné revidovať režim výhrad;

zvažujúc, že by bolo vhodné otvoriť Dohovor na podpis všetkým štátom, ktoré majú záujem ho podpísať;

dohodli sa na tomto:

Článok 1

1. Článok 1 Dohovoru sa stáva odsekom 1 tohto článku. V písmene b) sa výraz „podpísaného“ nahrádza výrazom „uzavretého“ a písmená c), d), e) a f) tohto odseku sa nahrádzajú týmito písmenami:

„c) trestný čin patriaci do pôsobnosti Dohovoru o zabránení a trestaní trestných činov proti osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu vrátane diplomatických zástupcov prijatého v New Yorku 14. decembra 1973;

d) trestný čin patriaci do pôsobnosti Medzinárodného dohovoru proti braniu rukojemníkov, prijatého v New Yorku 17. decembra 1979;

e) trestný čin patriaci do pôsobnosti Dohovoru o fyzickej ochrane jadrového materiálu, prijatého vo Viedni 3. marca 1980;

f) trestný čin patriaci do pôsobnosti Protokolu o potláčaní násilných protiprávných činov na letiskách slúžiacich medzinárodnému civilnému letectvu daného v Montreali 24. februára 1988;“.

2. Odsek 1 článku 1 Dohovoru sa dopĺňa o nasledovné štyri písmená:

„g) trestný čin patriaci do pôsobnosti Dohovoru o potláčaní protiprávných činov proti bezpečnosti námornej plavby daného v Ríme 10. marca 1988;

h) trestný čin patriaci do pôsobnosti Protokolu o potláčaní protiprávných činov proti bezpečnosti pevne upevnených plošín umiestnených na Kontinentálnom šelfe daného v Ríme 10. marca 1988;

i) trestný čin patriaci do pôsobnosti Medzinárodného dohovoru o potláčaní bombového terorizmu prijatého v New Yorku 15. decembra 1997;

j) trestný čin patriaci do pôsobnosti Medzinárodného dohovoru o potláčaní financovania terorizmu prijatého v New Yorku 9. decembra 1999.“.

3. Text článku 1 Dohovoru sa dopĺňa nasledovným odsekom:

„2. Pokiaľ nie sú zahrnuté v dohovoroch uvedených v odseku 1, pri vydávaní medzi zmluvnými štátmi sa použije rovnaký postup nielen pri spáchaní týchto hlavných trestných činov páchatelom, ale aj pri:

a) pokuse spáchať ktorýkoľvek z týchto hlavných trestných činov;

b) spolupáchatelstve pri páchaní alebo pri pokuse spáchať ktorýkoľvek z týchto hlavných trestných činov;

c) organizovaní spáchania alebo navádzaní iných na spáchanie alebo na pokus o spáchanie ktoréhokoľvek z týchto hlavných trestných činov.“.

Článok 2

Odsek 3 článku 2 Dohovoru sa mení nasledovne:

„3. Rovnako sa bude postupovať pri:

- a) pokuse spáchať ktorýkoľvek z uvedených trestných činov,
- b) spolupáchateľstve pri páchaní alebo pri pokuse spáchať ktorýkoľvek z takých trestných činov,
- c) organizovaní spáchania alebo navádzaní iných na spáchanie alebo na pokus o spáchanie ktoréhokoľvek z uvedených trestných činov.“.

Článok 3

1. Text článku 4 Dohovoru sa stáva odsekom 1 tohto článku a na konci tohto odseku sa dopĺňa nová veta, ktorá znie: „Zmluvné štáty budú považovať tieto trestné činy za extradičné trestné činy v každej budúcej medzi nimi uzavretej extradičnej zmluve.“.

2. Text článku 4 Dohovoru sa dopĺňa nasledovným odsekom:

„2. Ak je zmluvnému štátu, ktorý podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, zaslaná žiadosť o vydanie iným zmluvným štátom, s ktorým nemá extradičnú zmluvu, môže dožiadaný zmluvný štát, podľa svojej úvahy, považovať tento Dohovor za právny základ extradície v súvislosti s akýmkoľvek trestným činom uvedeným v článkoch 1 alebo 2.“.

Článok 4

1. Text článku 5 Dohovoru sa stáva odsekom 1 tohto článku.

2. Text článku 5 Dohovoru sa dopĺňa nasledovnými odsekmi:

„2. Nič v tomto Dohovore nemožno vykladať ako uloženie povinnosti dožiadanému štátu osobu vydať, ak hrozí, že by táto osoba mohla byť vystavená mučeniu.

3. Nič v tomto Dohovore nemožno vykladať ako uloženie povinnosti dožiadanému štátu osobu vydať, ak hrozí, že by tejto osobe mohol byť uložený trest smrti, alebo, ak právo dožiadaného štátu nepripúšťa trest odňatia slobody na doživotie, trest odňatia slobody na doživotie bez možnosti podmiennečného prepustenia, iba ak má dožiadaný štát v rámci extradičných zmlúv stanovenú povinnosť osobu vydať za predpokladu, že dožadujúci štát poskytne záruku a dožiadaný štát považuje túto záruku za dostatočnú, že trest smrti nebude uložený, alebo pokiaľ bude uložený, nebude vykonaný, alebo že táto osoba nebude odsúdená na trest odňatia slobody na doživotie bez možnosti podmiennečného prepustenia.“.

Článok 5

Za článok 8 Dohovoru sa vkladá nový článok, ktorý znie:

„Článok 9

Zmluvné štáty môžu medzi sebou uzatvárať dvojstranné alebo mnohostranné dohody za účelom doplnenia ustanovení tohto Dohovoru alebo uľahčenia vykonávania v ňom obsiahnutých zásad.“.

Článok 6

1. Článok 9 Dohovoru sa stáva článkom 10.

2. Odsek 1 nového článku 10 sa mení takto:

„Európsky výbor pre problémy kriminality (CDPC) zodpovedá za dohľad nad vykonávaním tohto Dohovoru. CDPC:

- a) je informovaný o vykonávaní tohto Dohovoru;
- b) predkladá návrhy na uľahčenie alebo zlepšenie vykonávania Dohovoru;
- c) predkladá odporúčania Výboru ministrov týkajúce sa návrhov zmien a doplnení Dohovoru a poskytne stanovisko ku každému návrhu na zmenu a doplnenie Dohovoru, ktorý bol predložený členským štátom v súlade s článkami 12 a 13;
- d) na požiadanie zmluvného štátu vyjadruje svoje stanoviská k akejkoľvek otázke týkajúcej sa vykonávania Dohovoru;
- e) podnikne všetko potrebné pre uľahčenie zmierlivého urovnania akejkoľvek prekážky, ktorá by mohla vzniknúť pri vykonávaní Dohovoru;
- f) predkladá odporúčania Výboru ministrov týkajúce sa nečlenských štátov Rady Európy pozvaných pristúpiť k Dohovoru v súlade s článkom 14, odsek 3;
- g) každoročne predloží Výboru ministrov Rady Európy správu o uplatňovaní tohto článku pri vykonávaní Dohovoru.“.

3. Odsek 2 nového článku 10 sa vypúšťa.

Článok 7

1. Článok 10 Dohovoru sa stáva článkom 11.

2. V prvej vete odseku 1 nového článku 11 sa výrazy „odseku 2 článku 9“ nahrádzajú výrazmi „článku 10 písm. e) alebo vyjednávaním“. V druhej vete tohto odseku sa vypúšťa výraz „obaja“. Ostatné vety tohto odseku sa vypúšťajú.

3. Odsek 2 nového článku 11 sa stáva odsekom 6 tohto článku. Veta „Kde nie je možné dosiahnuť väčšinu, má rozhodujúci hlas rozhodca“ sa dopĺňa za druhú vetu a v poslednej vete sa výrazy „jeho nález“ nahrádzajú výrazmi „rozsudok tribunálu“.

4. Text nového článku 11 sa dopĺňa nasledovnými odsekmi:

„2. Ak sporoch medzi stranami, ktoré sú členskými štátmi Rady Európy, jedna zo strán nenavrhne svojho arbitra podľa odseku 1 tohto článku v lehote troch mesiacov od žiadosti o arbitrážne konanie, navrhne arbitra predseda Európskeho súdu pre ľudské práva na žiadosť druhej strany.

3. Ak sporoch medzi stranami, z ktorých niektorá nie je členským štátom Rady Európy, jedna zo strán nenavrhne svojho arbitra podľa odseku 1 tohto článku v lehote troch mesiacov od žiadosti o arbitrážne konanie, navrhne arbitra predseda Medzinárodného súdneho dvora na žiadosť druhej strany.

4. Ak je v prípadoch uvedených v odsekoch 2 a 3 tohto článku predseda príslušného súdu občanom jednej zo strán sporu, vykoná túto povinnosť podpredseda tohto súdu, alebo, ak je aj podpredseda občanom jednej zo strán sporu, vykoná túto povinnosť najstarší člen súdu, ktorý nie je občanom žiadnej zo strán sporu.

5. Postup uvedený v odsekoch 2, 3 a 4 sa primerane použije aj vtedy, keď sa arbitri nedohodnú na nominácii rozhodcu v súlade s odsekom 1 tohto článku.“.

Článok 8

Za nový článok 11 sa vkladá nový článok, ktorý znie:

„Článok 12

1. Zmeny a doplnenia tohto Dohovoru môžu byť navrhnuté ktorýmkoľvek zmluvným štátom alebo Výborom ministrov. Návrhy zmien a doplnení oznamuje zmluvným štátom Generálny tajomník Rady Európy.
2. Výbor ministrov môže prijať po konzultácii s nečlenskými zmluvnými štátmi, a ak je to potrebné aj po konzultácii s CDPC, zmenu a doplnenie v súlade s väčšinou podľa článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy predloží prijaté dodatky zmluvným štátom na vyjadrenie súhlasu.
3. Každá zmena a doplnenie prijaté v súlade s vyššie uvedeným odsekom nadobudne platnosť tridsiatym dňom od oznámenia všetkých strán o súhlase s jeho prijatím adresovanom Generálnemu tajomníkovi.“.

Článok 9

Za nový článok 12 sa vkladá nový článok, ktorý znie:

„Článok 13

1. V záujme aktualizácie zoznamu zmlúv uvedených v odseku 1 článku 1, môžu byť zmeny a doplnenia predložené ktorýmkoľvek zmluvným štátom alebo Výborom ministrov. Návrhy týchto zmien a doplnení sa môžu týkať iba zmlúv uzavretých v rámci Organizácie

spojených národov, ktoré sa zaoberajú medzinárodným terorizmom, a ktoré nadobudli platnosť. Zmluvným štátom ich oznamuje Generálny tajomník Rady Európy.

2. Výbor ministrov môže prijať po konzultácii s nečlenskými zmluvnými štátmi, a ak je to potrebné aj po konzultácii s CDPC, navrhovanú zmenu a doplnenie v súlade s väčšinou podľa článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy. Zmena a doplnenie nadobúdajú platnosť uplynutím jedného roka odo dňa, keď boli predložené zmluvným štátom. Počas tejto doby môže ktorýkoľvek zmluvný štát oznámiť Generálnemu tajomníkovi akékoľvek námietky voči tomu, aby dodatok vo vzťahu nemu nadobudol platnosť.
3. Ak jedna tretina zmluvných štátov oznámi Generálnemu tajomníkovi svoje námietky voči tomu, aby zmena a doplnenie nadobudli platnosť, zmena a doplnenie platnosť nenadobudnú.
4. Ak Generálnemu tajomníkovi oznámi svoje námietky menej ako jedna tretina zmluvných štátov, zmena a doplnenie nadobudnú platnosť len pre štáty, ktoré námietky neoznámili.
5. Len čo zmena a doplnenie nadobudnú platnosť podľa odseku 2 tohto článku a zmluvný štát oznámil voči nim námietky, vo vzťahu k tomuto štátu zmena a doplnenie nadobúdajú platnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po dni, keď tento štát oznámil Generálnemu tajomníkovi Rady Európy jeho prijatie.

Článok 10

1. Článok 11 Dohovoru sa stáva článkom 14.
2. V prvej vete odseku 1 nového článku 14 sa slovné spojenie „členským štátom Rady Európy“ nahrádza slovným spojením „členským štátom Rady Európy a štátom so statusom pozorovateľa v Rade Európy“ a v druhej a tretej vete, sa slovné spojenia „alebo schváleniu“ a „alebo o schválení“ nahrádzajú slovnými spojeniami „, schváleniu alebo pristúpeniu.“ a „, schválení alebo o pristúpení“.

3. Text nového článku 14 sa dopĺňa nasledovným odsekom:

„3. Výbor ministrov Rady Európy môže po konzultácii s CDPC vyzvať ktorýkoľvek nečlenský štát Rady Európy, ktorý nie je uvedený v odseku 1 tohto článku, aby pristúpil k tomuto Dohovoru. Takéto rozhodnutie sa prijíma väčšinou stanovenou v článku 20 písm. d) Štatútu Rady Európy a jednomyselným schválením zástupcov zmluvných štátov oprávnených zasadať vo Výbore ministrov.“.

4. Odsek 3 nového článku 14 sa označuje ako odsek 4 tohto článku a výrazy „alebo schválil“ a „alebo o schválení“ sa nahrádzajú výrazmi „, schválil alebo k nemu pristúpil“ a „, schválení alebo o pristúpení“.

Článok 11

1. Článok 12 Dohovoru sa stáva článkom 15.

2. V prvej vete odseku 1 nového článku 15 sa výrazy „alebo o schválení“ nahrádzajú výrazmi „, schválení alebo o pristúpení“.

3. V prvej vete odseku 2 nového článku 15 sa výrazy „alebo o schválení“ nahrádzajú výrazmi „, schválení alebo o pristúpení“.

Článok 12

1. Výhrady k Dohovoru, urobené pred otvorením tohto protokolu na podpis, sa nevzťahujú na Dohovor zmenený týmto protokolom.

2. Článok 13 Dohovoru sa stáva článkom 16.

3. V prvej vete odseku 1 nového článku 16 sa výrazy „zmluvná strana Dohovoru k 15. máju 2003“ vkladajú pred výraz „môže“ a výrazy „Protokolu, ktorým sa mení a dopĺňa tento Dohovor“ sa vkladajú za výraz „schválení“. Za výrazy „z politických pohnútok“ sa vkladá druhá veta, ktorá znie: „Zmluvný štát sa zaväzuje uplatniť túto výhradu vždy len na konkrétny prípad, riadne odôvodneným rozhodnutím a vziať pri posudzovaní povahy trestného činu náležite do úvahy všetky osobitne závažné aspekty trestného činu včítane toho, že:“. Zvyšok prvej vety sa s výnimkou písmen a), b) a c) vypúšťa.

4. Text nového článku 16 sa dopĺňa nasledovným odsekom:

„2. Pri uplatňovaní odseku 1 tohto článku, označí zmluvný štát trestné činy, na ktoré sa vzťahuje jeho výhrada.“.

5. Odsek 2 nového článku 16 sa stáva odsekom 3 tohto článku. V prvej vete tohto odseku sa výraz „zmluvný“ vkladá pred výraz „štát“ a výrazy „predchádzajúceho odseku“ sa nahrádzajú výrazmi „odseku 1.“.

6. Odsek 3 nového článku 16 sa stáva odsekom 4 tohto článku. V prvej vete tohto odseku sa vkladá výraz „Zmluvný“ pred slovo „Štát“.

7. Text nového článku 16 sa dopĺňa nasledovnými odsekmi:

„5. Výhrady podľa odseku 1 tohto článku vo vzťahu k dotknutému štátu sú platné tri roky odo dňa nadobudnutia platnosti Dohovoru. Tieto výhrady však možno obnoviť na rovnakú dobu.

6. Generálny tajomník Rady Európy upozorní dvanásť mesiacov pred uplynutím platnosti výhrady na jej uplynutie zmluvný štát, ktorého sa to týka. Zmluvný štát oznámi Generálnemu tajomníkovi Rady Európy najneskôr tri mesiace pred uplynutím platnosti jeho výhrady, či na svojej výhrade trvá, chce ju zmeniť alebo odvolať. Ak zmluvný štát oznámi Generálnemu tajomníkovi Rady Európy že naďalej trvá na svojej výhrade, poskytne mu vysvetlenie odôvodňujúce jej ďalšie trvanie. V prípade neoznámenia zo strany dotknutého zmluvného štátu, oznámi Generálny tajomník Rady Európy tomuto zmluvnému štátu, že sa jeho výhrada automaticky predlžuje o šesť mesiacov. Ak dotknutý zmluvný štát neoznámi pred uplynutím tejto lehoty svoj úmysel potvrdiť alebo zmeniť svoju výhradu, táto výhrada zanikne.

7. Ak po prijatí žiadosti o vydanie od iného zmluvného štátu, zmluvný štát nevydá osobu z dôvodu výhrady urobenej na základe odseku 1 tohto článku, predloží prípad bez výnimky a bez zbytočných prieťahov svojim príslušným orgánom za účelom trestného stíhania, pokiaľ sa dožadujúci a dožiadaný štát nedohodnú inak. Príslušné orgány budú za účelom trestného stíhania na území dožiadaného štátu postupovať podľa práva tohto štátu rovnako ako pri akomkoľvek inom závažnom trestnom čine. Dožiadaný štát oznámi výsledok trestného konania bez zbytočných prieťahov dožadujúcemu štátu a Generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktorý ho predloží Konferencii uvedenej v článku 17.

8. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie na základe výhrady uplatnenej podľa odseku 1 tohto článku sa bezodkladne zašle dožadujúcemu štátu. Ak sa v dožiadanom štáte v primeranej lehote nevydá vo veci rozhodnutie justičného orgánu v súlade s odsekom 7, dožadujúci štát môže túto skutočnosť oznámiť Generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktorý predloží vec Konferencii uvedenej v článku 17. Konferencia preskúma prípad a vydá stanovisko, či je zamietnutie žiadosti o vydanie v súlade s Dohovorom a predloží ho Výboru ministrov za účelom vydania vyhlásenia. Pri vykonávaní svojej činnosti podľa tohto odseku koná Výbor ministrov v zložení obmedzenom na zmluvné štáty.“.

Článok 13

Za nový článok 16 Dohovoru sa vkladá nový článok, ktorý znie:

„ Článok 17

1. Konferencia zmluvných strán proti terorizmu (ďalej len „COSTER“), bez ohľadu na vykonávanie článku 10, zodpovedá za zabezpečenie:

- a) efektívneho používania a uplatňovania tohto Dohovoru vrátane identifikácie akýchkoľvek problémov, ktoré pri ňom vznikajú, v úzkej spolupráci s CDPC;
- b) preskúmania výhrad uplatnených v súlade s článkom 16 a najmä postupu uvedeného v článku 16, odsek 8;
- c) výmeny informácií o dôležitých právnych a politických zmenách týkajúcich sa boja proti terorizmu;
- d) preskúmania opatrení na základe žiadosti Výboru ministrov, ktoré boli prijaté v rámci Rady Európy v oblasti boja proti terorizmu a tam, kde je to vhodné, vypracovania návrhov dodatočných opatrení potrebných na zlepšenie medzinárodnej spolupráce v oblasti boja proti terorizmu, a pokiaľ ide o spoluprácu v trestných veciach, na základe konzultácií s CDPC;
- e) prípravy stanovísk v oblasti boja proti terorizmu a výkonu úloh vyplývajúcej z poverenia Výboru ministrov.

2. COSTER sa skladá z jedného experta vymenovaného každým zmluvným štátom. Stretáva sa pravidelne raz ročne, v mimoriadnych prípadoch na žiadosť Generálneho tajomníka Rady Európy alebo najmenej jednej tretiny zmluvných štátov.

3. COSTER prijme vlastný rokovací poriadok. Náklady účasti zmluvných štátov, ktoré sú členskými štátmi Rady Európy, hradí Rada Európy. Sekretariát Rady Európy napomáha COSTERu pri vykonávaní jeho úloh podľa tohto článku.

4. CDPC je pravidelne informovaný o činnosti COSTERu.“.

Článok 14

Článok 14 Dohovoru sa stáva článkom 18.

Článok 15

Článok 15 Dohovoru sa vypúšťa.

Článok 16

1. Článok 16 Dohovoru sa stáva článkom 19.
2. V úvodnej vete nového článku 19 sa výrazy „členské štáty Rady“ nahrádzajú výrazmi „zmluvné štáty“.
3. V písmene b) nového článku 19 sa výrazy „alebo o schválení“ nahrádzajú výrazmi „, schválení alebo o pristúpení“.
4. V písmene c) nového článku 19 sa číslo „11“ nahrádza číslom „14“.
5. V písmene d) nového článku 19 sa číslo „12“ nahrádza číslom „15“.
6. Písmená e) a f) nového článku 19 sa vypúšťajú.
7. Písmeno g) nového článku 19 sa stáva písmenom e) tohto článku a číslo „14“ sa nahrádza číslom „18“.
8. Písmeno h) nového článku 19 sa vypúšťa.

Článok 17

1. Tento protokol je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy, signatárom Dohovoru, ktorí môžu vyjadriť svoj súhlas s tým, aby boli viazaní:
 - a. podpisom bez výhrady ratifikácie, prijatia alebo schválenia; alebo
 - b. podpisom, ktorý podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu s následnou ratifikáciou, prijatím alebo schválením.
2. Listiny týkajúce sa ratifikácie, prijatia alebo schválenia sa uložia u Generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 18

Tento protokol nadobudne platnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od dátumu, keď všetky strany Dohovoru vyjadrili súhlas s tým, že budú viazané týmto protokolom v súlade s ustanoveniami článku 17.

Článok 19

Generálny tajomník Rady Európy upovedomí členské štáty Rady Európy o:

- a. každom podpise;
- b. uložení každej listiny týkajúcej sa ratifikácie, prijatia alebo schválenia;
- c. dátume, ku ktorému tento protokol nadobudne platnosť v súlade s článkom 18;
- d. každom inom úkone, oznámení alebo informácii, ktoré sa týkajú sa tohto protokolu.

Na dôkaz toho podpísaní, súc na to riadne splnomocnení, podpísali tento protokol.

Dané v Štrasburgu 15. mája 2003 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy odovzdá overenú kópiu každému signatárskemu štátu.